

omtrent 12 Aar siden gjorde gældende. Min Stilling i dette Spørgsmaal var den Gang den samme som i Dag. Saa længe imidlertid som hans taknemmelige Følelse ikke faar praktisk Betydning, saa maa han undskylde mig, at jeg ikke kan tillægge den stor Værdi.

Henning Jensen: Jeg takker det ærede Medlem fra Årsens (Bernthsen) for den varme Tilslutning, som han gav mit Vædringsforslag, og jeg takker udtrykkelig det ærede Medlem, fordi hans Tilslutning var saa varm, da han selv bemærkede, at den anbefaling, jeg havde givet mit Forslag, var, som han sagde, noget valen. Det kan derfor godt være, at Vædringsforslaget trængte til den varme og Begejstring, som det ærede Medlem jo altid er i Besiddelse af. Naar der var en Forskel i vort Forsvar, ligger det selvfølgelig ikke i, at jeg skulde være valen over for mit eget Vædringsforslag; det vilde jo være ret mærkeligt, da det ærede Medlem jo ikke kan nægte, at det er mit Vædringsforslag. Det kan gerne være, at det ærede Medlem med stor Fornøjelse vilde have set, at det var hans Vædringsforslag, og at jeg talte imod det, men det er jo nu en Gang saaledes, at det er mit Vædringsforslag. Nej, Grunden til den forfælske Maade, hvorpaa vi forsvare det, ligger ganske simpelt deri, at det ærede Medlem og jeg ere noget forfælske Natureer, idet det ærede Medlem er af en varm og begejstret Natur, der endogsaa kan komme i Begejstring over en saa — jeg vil ikke sige ret ubetydelig Sag, men dog ikke meget betydelig Sag, som et Valgiteds Beliggenhed i en Valgkreds, som han ganske vist i mange Retninger staar nær og interesserer sig for — og jeg paaastanner i høj Grad det ærede Medlems Interesse — men som han dog ikke er saaledes personlig impliceret i. Grunden til, at mit Forsvar var, som det ærede Medlem udtrykte sig, valent, er, at jeg er af en noget køligere Natur end det ærede Medlem. Hvis vi to smeltede sammen, kunde der være Rimelighed for, at vor Temperatur kunde blive normal, men desværre synes jeg, at Chancerne for Djebløkket ikke ere saa meget store i den Henseende. Jeg henholdt mig i mit Forsvar udtrykkelig til det, som den ærede Ordfører havde sagt, og det forekommer mig ogsaa, at det er det mest korrekte, og jeg er vis paa, at naar Varmen har sat sig noget hos det ærede Medlem fra Årsens, vil ogsaa han komme til at indrømme, at det rimeligste er dog ganske sikkert, at man faar saa grundig Bæstbed fra Bælgerne om denne Sag som muligt.

Skulde det mod Formodning vise sig, at et overvejende Flertal af Bælgerne ønskede Nørre-Naby, antager jeg, at det ærede Medlem som god Venstremænd og Parlatmentariker ogsaa i den Retning vilde være den første til at bøje sig. Jeg maa berigtige et Udtryk, det ærede Medlem kom med, nemlig at jeg skulde have sagt, at jeg ikke kendte noget til Stemmningen med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det er en Fæsttagelse, det har jeg ikke sagt, og det vilde jo ogsaa være højest mærkverdigt, om jeg vilde tale, som jeg har talt, og stille det Vædringsforslag, som jeg har stillet, hvis jeg ikke kendte noget til Stemmningen. Jeg sagde kun, at Grunden til, at jeg stillede dette Vædringsforslag, var den, at saa vidt jeg vidste, var der ingen Stemning for at forlade Middelfart, og jeg havde ikke hørt noget Menneſte — det sagde jeg maaste ved anden Behandling — udtale sig for at gaa til Nørre-Naby, medens Udtalelserne fra forfælske Egne netop gaa ud paa at blive ved Middelfart. Jeg haaber, at det ærede Medlem fra Årsens er tilfreds med det Forsvar, som nu er ført for vort fælles Standpunkt, og jeg takker ham, som sagt, fordi han har støttet mig saa godt i denne Sag.

Ving: Ja naturligvis, naar Følelsen løber af med en, og man skal udtrykke en varm Tak, kan det undertiden blive misforstået, som om det var en rent personlig Tak, men det var det ikke. Det er mig meget vel bekendt, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Gad) forfælske Gange har stillet sig nemlig til Forholdstalsvalgmaaden. Nej, dem vi stulde Tak, er hele det samlede Mindretal, dem, der nu ere Repræsentanter for hele Højre her i Tinget. Det var derfor dem, jeg rettede en varm Tak til, fordi de nu have forandret deres tidligere indtagne Standpunkt. For der kan dog fornuftigvis ikke være Tvivl om, hvor man maa være den største Betænelighed for Følgerne ved at indføre Forholdstalsvalgmaaden enten i Folketingskretene, hvor vi, saa længe Forsatningen har eksisteret, have stemt i enkelte Kredse og paa en Repræsentant, eller i en By, hvor vi, saa længe vi have haft Valg til Borgerrepræsentationen, have stemt over hele Byen paa en samlet Biste, og hvor Forandringen ikke bestaar i andet end en simpel ny Udregningsmetode af selve Valgresultatet, medens det ved Folketingsvalgene vil forandre alle bestaaende Forhold. Naar der dernæst bliver Tale om Retfærdighed og om, hvad der skal naas ved Forholdstalsvalgmaaden, saa siger det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, at den skal bestaa